

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 12C/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114202888
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7114202888.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred samosudcom Mgr. Milošom Gregušom v občianskoprávnej veci navrhovateľky: W. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XX, M. proti odporcovi: I. F., nar. X.X.XXXX, trvale bytom H. X, M. o zaplatenie 473,50 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke 469,19 EUR s 5,25%-ným ročným úrokom z omeškania od 27.1.2014 do zaplatenia s tým, že súd p o v o ľ u j e odporcovi dlžnú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,-EUR, splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca, počínajúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky sa stáva zročným celý dlh.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom zo dňa 3.2.2014 domáhala rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu k zaplateniu istiny 473,50 EUR s prísl.

Navrhovateľka svoj návrh odôvodnila tým, že jej manželstvo s odporcom bolo právoplatne rozvedené dňom 6.4.2010. Odporca ako bezpodielový spoluvlastník nehnuteľnosti bytu na B. H.. Č.. XX X. M., sa ani po právoplatnosti rozsudku o rozvođe nepodieľa na úhrade polovice nákladov súvisiacich s poskytovaním služieb s užívaním tohto bytu, ani nákladov dane z nehnuteľnosti.

Navrhovateľka uviedla, že podanou žalobou žiada od odporcu úhradu nákladov podľa vyúčtovania Bytového družstva B. za rok 2012. Celkové náklady predstavovali 579,39 EUR, od toho odpočítala úhradu za vodné a stočné, keďže odporca v byte nebyva. Vodné a stočné od neho nežiada. Takisto od neho nežiada ani náklady za elektrinu a zrážkovú vodu, čiže od sumy 579,39 EUR odrátala sumu 96,77 EUR, toto vydělila 12-timi mesiacmi v roku. Nakoľko žiada vydať bezdôvodné obohatenie len od apríla 2012, celú sumu vynásobila 9-timi mesiacmi a dostala celkové náklady za 9 mesiacov. Pretože sa na týchto nákladoch majú podieľať obaja, vydělila ju dvomi. Vyšlo jej, že odporca by jej mal nahradiť 180,98 EUR za náklady za byt v roku 2012. Taktiež si uplatnila nárok na polovicu sumy z dane nehnuteľnosti za rok 2012. Do spisu doložila bloček, že zaplatila sumu 27,59 EUR, polovica z toho je 13,80 EUR. Aj túto sumu žiada nahradiť. Z vyúčtovania nákladov za byt za rok 2013 rovnakou metódou vypočítala náklady za každú osobu vo výške 241,26 EUR. Daň z nehnuteľnosti za rok 2013 zaplatila vo výške 34,73 EUR, polovica z toho je 17,36 EUR. Navrhovateľka si uplatnila aj náklady za byt za mesiac január 2014.

Vychádzala z vyúčtovania nákladov Bytového družstva B. za rok 2012, čo jej vyšlo za jeden mesiac 20,10 EUR. Spolu teda žiadala, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 473,50 EUR. Taktiež žiadala priznať zákonný ročný úrok z omeškania vo výške 9% od 27.1.2014 až do zaplatenia. Navrhovateľka uviedla, že listom zo dňa 8.1.2014 vyzvala odporcu na úhradu týchto nákladov. Výzvu prevzala jeho matka dňa 13.1.2014. Pretože mal lehotu 10 dní na zaplatenie, žiadala úrok z omeškania priznať od 27.1.2014 až do zaplatenia.

Odporca žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že on doteraz nevidel žiadne vyúčtovanie nákladov za byt, nevidel žiadne bločky, ktorými by navrhovateľka preukázala, že niečo platila. Nevie, prečo to nerobí takým spôsobom, že ak jej príde nejaký šek, že jeden mesiac zaplatí ona, druhý mesiac zaplatí on. Odmietá platiť náklady do fondu opráv, ako aj náklady za užívanie schodiska, keďže on v byte nebýva.

Ďalej uviedol, že keby nebolo jeho rodičov, nemal by z čoho žiť. Jeho mesačný príjem je 60,-EUR, z toho 30,-EUR dáva ako výživné synovi, pričom súd mu určil mesačné výživné vo výške 100,-EUR. K tomu ešte musí splácať dlžné výživné, to však už nemá z čoho. Býva v byte u rodičov. Od 1.1.2008 bol evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný. Po 5-tich rokoch ho pre nespoluprácu vyradili. Už sa na úrad práce ani neprihlási, keďže o chvíľu pôjde do dôchodku. Ďalej uviedol, že ak ho súd zaviazne na zaplatenie nejakej sumy, túto žiada splácať v splátkach, keďže naraz ju zaplatiť nevie.

Navrhovateľka ako listinný dôkaz do spisu doložila rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 11C/268/2009-57 zo dňa 2.3.2010, ktorým preukázala, že manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne rozvedené dňom 6.4.2010. Zároveň do spisu doložila aj výpis z LV č. XXXXX pre katastrálne územie F. U., ktorým preukázala, že s odporcom majú v BSM byt č. X nachádzajúci sa na X. poschodí na B. XX X. M.C..

Do spisu doložila aj vyúčtovanie nákladov za byt za rok 2012 vystavené Bytovým družstvom B., podľa ktorého boli celkové náklady na byt vo výške 579,39 EUR. Náklady na vodné a stočné boli 96,77 EUR. Doložila aj list adresovaný odporcovi dňa 8.1.2014, ktorým ho vyzvala na zaplatenie celkovej sumy 473,50 EUR, ako polovicu celkových nákladov na byt za obdobie od 1.4.2012 do konca januára 2014. Uvedenú sumu žiadala uhradiť do 10 dní od doručenia výzvy na jej číslo účtu. K tomu priložila fotokópiu podacieho lístka a fotokópiu listovej doručenky, ktorými preukázala, že matka odporcu uvedenú výzvu prevzala dňa 13.1.2014. Písomným podaním zo dňa 22.1.2015 navrhovateľka do spisu doložila aj vyúčtovanie nákladov Bytového družstva B. na predmetný byt za rok 2013. Podľa tohto vyúčtovania boli celkové ročné náklady na byt 568,21 EUR. Vodné a stočné predstavovalo 93,66 EUR.

Fotokópiami ústrižkov poštových poukážok navrhovateľka preukázala, že za predmetný byt zaplatila za rok 2012 daň 27,59 EUR a za rok 2013 zaplatila daň 34,73 EUR. Ďalej do spisu doložila fotokópie platobných dokladov SIPO za obdobie apríl 2012 - október 2013, ktorými preukázala platby za plyn, elektrinu, odpad, rozhlas a TV. Zároveň doložila aj platby v prospech bytového družstva, ako aj platbu za káblovú televíziu.

Do spisu navrhovateľka doložila rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 17C/10/2013-101 zo dňa 17.9.2013, v spojení s opravným uznesením č.k. 17C/10/2013-110 zo dňa 2.12.2013, ktorým Okresný súd Košice I rozhodol v obdobnej veci a zaviazal ho na vydanie celkového bezdôvodného obohatenia vo výške 500,40 EUR s príslušenstvom, a to za obdobie od 6.4.2010 do 31.3.2012.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 454 ods. 4 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úrok koho sa získal. Ak toho na úkor koho sa získal nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 182/1993 Zb. v znení platnom do 30.9.2014 tento zákon upravuje spôsob a podmienky nadobudnutia vlastníctva bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, práva a povinnosti vlastníkov týchto bytových domov, práva a povinnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ich vzájomné vzťahy a práva k pozemku.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na práva a povinnosti vlastníkov domov, bytov a nebytových priestorov Občiansky zákonník a osobitné predpisy.

Podľa § 8a ods. 1 citovaného zákona vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy. Zmluva o výkone správy, jej zmena alebo jej zánik sa schvaľuje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Schválená zmluva o výkone správy alebo jej zmena, alebo jej zánik je záväzný pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak je podpísaný nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a správcom. Správca je povinný schválenú zmluvu alebo jej zmenu doručiť každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome. Na doručovanie sa vzťahuje osobitný predpis. Zmluva o výkone správy obsahuje najmä

- a) vzájomné práva a povinnosti správcu a vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri zabezpečovaní prevádzky, údržby a opráv domu,
- b) spôsob výkonu správy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku,
- c) zásady hospodárenia s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv vrátane rozsahu oprávnenia disponovať s nimi,
- d) zásady platenia úhrad za plnenia a hospodárenie s nimi,
- e) zásady určenia výšky platieb za správu,
- f) rozsah a obsah správy o činnosti správcu podľa odseku 2.

Podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príľahlého pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu, ak sa dvojtretinovou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome nedohodli inak.

Podľa § 10 ods. 6 citovaného zákona úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Pri rozúčtovaní úhrad za plnenia sa zohľadňuje miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníkmi bytov alebo nebytových priestorov v dome. Okrem služieb a prác, ktoré vlastník bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žump, užívanie výťahov,

upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

Podľa § 12 ods. 1 citovaného zákona vlastníci bytu alebo nebytového priestoru v dome a osoby, ktoré s ním žijú v domácnosti, <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1993-182>> majú právo užívať byt alebo nebytový priestor v dome, spoločné časti domu, spoločné zariadenia domu, príslušenstvo a pozemok, ktorých užívanie je spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru v dome, a príľahlý pozemok.

Podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona, ak je byt alebo nebytový priestor v spoluvlastníctve, majú spoluvlastníci bytu alebo nebytového priestoru postavenie vlastníka bytu alebo nebytového priestoru a zodpovedajú voči ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 zák. č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, daň z nehnuteľností zahŕňa

- a) daň z pozemkov,
- b) daň zo stavieb,
- c) daň z bytov a z nebytových priestorov v bytovom dome.

Podľa § 13 ods. 1 citovaného zákona daňovníkom dane z bytov je vlastník bytu alebo nebytového priestoru alebo správca bytu alebo nebytového priestoru vo vlastníctve štátu, správca bytu alebo nebytového priestoru vo vlastníctve obce, <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2004-582>> alebo správca bytu alebo nebytového priestoru vo vlastníctve vyššieho územného celku.

Podľa § 13 ods. 2 citovaného zákona, ak sú byty alebo nebytové priestory v spoluvlastníctve viacerých daňovníkov, daňovníkom dane z bytov je každý spoluvlastník podľa výšky svojho spoluvlastníckeho podielu. Ak sa všetci spoluvlastníci dohodnú, daňovníkom dane z bytov zastupuje jeden z nich a ostatní spoluvlastníci za daň ručia do výšky svojho podielu na dani. Ak je byt alebo nebytový priestor v bytovom dome v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, daňovníkom dane z bytov sú obaja manželia, ktorí ručia za daň spoločne a nerozdielne.

Podľa § 77 ods. 1 citovaného zákona poplatok sa platí za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, ktoré vznikajú na území obce, okrem elektroodpadov.

Podľa § 77 ods. 2 citovaného zákona, ak ďalej nie je ustanovené inak, poplatok platí poplatník, ktorým je

- a) fyzická osoba, ktorá má v obci trvalý pobyt alebo prechodný pobyt alebo ktorá je na území obce oprávnená užívať alebo užíva byt, nebytový priestor, pozemnú stavbu alebo jej časť, alebo objekt, ktorý nie je stavbou, alebo záhradu, vinicu, ovocný sad, trvalý trávny porast na iný účel ako na podnikanie, pozemok v zastavanom území obce okrem lesného pozemku a pozemku, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vodná plocha,
- b) právnická osoba, ktorá je oprávnená užívať alebo užíva nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na území obce na iný účel ako na podnikanie,
- c) podnikateľ, ktorý je oprávnený užívať alebo užíva nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na území obce na účel podnikania.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci konania počas trvania manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov byt č. X nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu na B. XX X. M. v katastrálnom území F. U. X. M.Š., ktorý je zapísaný v LV č. XXXXX. Manželstvo účastníkov konania bolo právoplatne rozvedené dňom 6.4.2010.

Predmetom tohto konania je vydanie bezdôvodného obohatenia na strane odporcu z dôvodu, že navrhovateľka za neho uhradila polovicu nákladov súvisiacich s poskytovaním služieb a užívaním bytu za obdobie od 1.4.2012 do konca januára 2014. Na úhradu týchto nákladov v celkovej sume 473,50 EUR

vyzvala odporcu listom zo dňa 8.1.2014, ktorý prevzala matka odporcu dňa 13.1.2014. Na zaplatenie poskytla odporcovi lehotu 10 dní od doručenia výzvy.

Odporca nárok na zaplatenie žalovanej sumy neuznával s tým, že on predmetný byt v danom období neužíval.

Podľa názoru súdu je potrebné oddeliť od seba a presne špecifikovať platby do fondu prevádzky, údržby a opráv a platby spojené s užívaním bytu. Čo sa týka platieb do fondu opráv a dane z nehnuteľností, tieto sa odvíjajú od vlastníckeho práva k bytu a teda povinnosť platiť daň z nehnuteľností majú podľa § 13 zák. č. 582/2004 Z.z. vlastníci bytu a tiež povinnosť uhrádzať poplatok do fondu opráv správcovi domu v zmysle § 10 ods. 1 zák. č. 182/1993 Zb. majú jedine vlastníci, v tomto prípade navrhovateľka aj odporca. Pokiaľ ide o platby za služby spojené s užívaním spoločných priestorov (elektrina, zrážková voda), tie je nutné uhrádzať aj v prípade, že byt nie je užívaný. V tomto prípade však všetky platby za byt i daň z nehnuteľnosti za obdobie od 1.4.2012 do 31.1.2014 uhrádzala len navrhovateľka, teda sčasti platila aj za odporcu, čo mal platiť on sám.

Čo sa týka platieb spojených s priamym užívaním bytu, tu mal súd za to, že nakoľko odporca v tomto byte v danom období nebyval, neužíval ho, potom nemá povinnosť hradiť uvedené platby, ale túto povinnosť má len navrhovateľka. Z predloženého vyúčtovania bytového družstva je takouto platbou, ktorú nemá platiť odporca, platba za vodné a stočné. Túto sumu navrhovateľka ani nežiadala zaplatiť. Taktiež nežiadala zaplatiť cenu za dodávku plynu, elektriny, poplatky za odpad, za RTVS, ani za káblovú televíziu.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že odporca je povinný uhradiť navrhovateľke za obdobie od 1.4.2012 do 31.12.2012 náklady za byt v celkovej výške 180,98 EUR. Túto sumu súd vypočítal tak, že z celkových ročných nákladov zistených z vyúčtovania nákladov za byt Bytovým družstvom B. za rok 2012 odrátal cenu vodného a stočného vo výške 96,77 EUR, čo spolu predstavuje 482,62 EUR. Za jeden mesiac potom náklady predstavujú 40,22 EUR, a keďže navrhovateľka žiada priznať tieto náklady za 9 mesiacov, táto suma pre oboch účastníkov predstavuje 361,96 EUR. Na jedného to potom vychádza 180,98 EUR, k tomu treba pripočítať aj polovicu nákladov za zaplatenie dane za byt za rok 2012. Navrhovateľka preukázala, že túto daň zaplatila vo výške 27,59 EUR, polovica z tejto sumy je 13,80 EUR. Súd preto za obdobie od 1.4.2012 do 31.12.2012 priznal navrhovateľke nárok na náhradu bezdôvodného obohatenia vo výške 194,78 EUR.

Za rok 2013 súd vypočítal bezdôvodné obohatenie z vyúčtovania nákladov za byt za rok 2013 vyhotovené Bytovým družstvom B.. Celkové náklady predstavovali 568,21 EUR. Po odrátaní vodného a stočného vo výške 93,66 EUR, vyšli celkové náklady pre oboch účastníkov konania vo výške 474,55 EUR. Na jedného sú tieto náklady vo výške 237,28 EUR.

Za rok 2013 odporkyňa uhradila daň z nehnuteľnosti vo výške 34,73 EUR, polovica z týchto nákladov potom predstavuje sumu 17,36 EUR. Výšku bezdôvodného obohatenia za rok 2013 súd vypočítal na sumu 254,64 EUR (237,28 EUR + 17,36 EUR).

Navrhovateľka si uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia aj za mesiac január 2014. Súd pri výpočte bezdôvodného obohatenia za tento mesiac vychádzal z vyúčtovania nákladov za byt za rok 2013. Z celkových nákladov 568,21 EUR odrátal sumu vodného a stočného vo výške 93,66 EUR, túto sumu vydělil 12-timi mesiacmi, čím dostal náklad pre oboch účastníkov konania za jeden mesiac. Na jedného účastníka potom vychádza mesačný náklad vo výške 19,77 EUR.

Celkové bezdôvodné obohatenie potom súd vypočítal na sumu 469,19 EUR ako súčet nákladov na jednu osobu za obdobie od 1.4.2012 do 31.12.2012 vo výške 194,78 EUR + náklady za rok 2013 na jednu osobu vo výške 254,64 EUR + náklady na jednu osobu za mesiac január 2014 vo výške 19,77 EUR.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V tomto prípade navrhovateľka vyzvala odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia listom zo dňa 8.1.2014, v ktorom žiadala zaplatiť dlžnú sumu do 10 dní od doručenia výzvy. Výzvu prevzala matka odporcu dňa 13.1.2014, 10-dňová lehota potom uplynula dňom 23.1.2014. Nasledujúcim dňom sa odporca dostal do omeškania. Navrhovateľka však žiadala priznať úrok z omeškania až od 27.1.2014.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Ku dňu 27.1.2014 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,025%. Preto súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke spolu s dlžnou sumou aj zákonný 5,25%-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 469,19 EUR od 27.1.2014 až do zaplatenia.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka žiadala zaplatiť dlžnú sumu vo výške 473,50 EUR a taktiež požadovala zaplatiť 9%-ný ročný úrok z omeškania od 27.1.2014 až do zaplatenia, súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom na zlú finančnú situáciu odporcu, súd povolil odporcovi splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,-EUR, splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca, počínajúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek splátky sa stáva zročným celý dlh.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V tomto prípade boli navrhovateľka, ako aj odporca oslobodení od platenia súdnych poplatkov, ale nakoľko im iné trovy konania nevznikli, preto súd nepriznal účastníkom konania náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice I, v 2 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).